

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113232839
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113232839.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci žalobcu S. I. O., Š. Q. N. V., G. H. Z. XXXX/XX, Y., zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Nám. sv. Anny 15/25, Trenčín proti žalovanému F. S. E., Š. Q. N. V., J. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. L. XXX, N., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníkom Z. S., N. Y. Q. N. K. G., o zaplatenie 56.387,84 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 56.387,84 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 56.387,84 € od 01.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 1.691,50 € a trovách právneho zastúpenia v sume 1.946,78 € k rukám Jána Legerského, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 56.387,84 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 56.387,84 € od 01.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenej dlžnej sumy zo zmluvy o pôžičke. Uviedol, že dňa 30.11.2006 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bola pôžička finančnej čiastky vo výške 1.849.370,- Sk (61.387,84 €). Uviedol, že žalovaný prevzal požičanú peňažnú sumu od žalobcu v hotovosti a jej prevzatie podpisom zmluvy o pôžičke potvrdil a zároveň sa zaviazal vrátiť požičanú sumu žalobcovi v celej výške do štyroch rokov od podpisu tejto zmluvy o pôžičke, teda do 30.11.2010. Peňažná pôžička bola podľa zmluvy o pôžičke dohodnutá ako bezúročná. Žalovaný v rámci dohodnutej doby splatnosti vrátil žalobcovi z poskytnutej peňažnej pôžičky len časť vo výške 5.000,- € dňa 12.11.2010. Vrátenie tejto sumy žalobca potvrdil písomne na druhej strane zmluvy o pôžičke. Zvyšnú časť vo výške 56.387,84 € žalovaný doposiaľ žalobcovi nevrátil a s vrátením tejto sumy je v omeškaní od 01.12.2010 doposiaľ. Žalobca sa snažil doriešiť splnenie dlhu zo zmluvy o pôžičke mimosúdne a v rámci toho osobne i telefonicky veľakrát žiadal žalovaného o vrátenie dlžnej sumy, avšak bezvýsledne. Naposledy žalobca vyzval žalovaného na splnenie dlhu listom zo dňa 04.10.2013. Žalovaný žiadnym spôsobom na túto výzvu na splnenie dlhu nereagoval a žalobcovi žiadne plnenie neposkytol a ani nepristúpil k inému navrhovanému mimosúdne riešeniu veci.

Okresný súd Trenčín vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 20Ro/342/2013-27 zo dňa 07.03.2014, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému zrušil uznesením č. k. 13C/188/2014-75 zo dňa 12.05.2015, právoplatným dňa 20.06.2015.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žalovaný sa v mieste trvalého bydliska nezdržuje a súdu sa miesto jej pobytu zistiť nepodarilo, preto súd uznesením č. k. 13C/188/2014-76 zo dňa 12.05.2015, právoplatným dňa 30.06.2015, ustanovil žalovanému pre toto konanie opatrovníčku.

Opatrovníčka žalovaného sa k podanej žalobe písomne vyjadrila listom zo dňa 07.10.2015, v ktorom vzniesla z dôvodu opatrnosti námietku premlčania.

Na pojednávanie dňa 24.11.2015 sa žalovaný ani jeho opatrovníčka neustanovili, hoci predvolanie na pojednávanie mali riadne a včas vykázané, opatrovníčka žalovaného svoju neúčasť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnila. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne neospravedlnil vážnymi dôvodmi a nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd konštatoval, že nevyužil svoje právo zúčastniť sa pojednávania a pojednával v jeho neprítomnosti.

Žalobca na pojednávaní dňa 24.11.2015 uviedol, že s odporcom mali priateľské vzťahy, poznajú sa od roku 1987. Odporca ho požiadal o poskytnutie pôžičky, ktorú potreboval na projekt nachádzajúci sa K. N.. Keď mu odporca pôžičku nevracal, tak ho opakovane vyzýval na vrátenie. Potom mu odporca vrátil 5.000,- € a on si myslel, že je to celé na dobrej ceste a vráti mu aj zvyšok pôžičky. Túto však nevracal, preto ho opakovane volal, avšak odporca sa mu časom začal vyhýbať. Keď s ním naposledy hovoril, pýtal sa ho, ako vrátenie pôžičky vyriešia a odporca mu povedal, že má v nehnuteľnosti O. K. priestory s tým, aby mu ich pomohol predať a z toho by mu pôžičku vrátil. Pôžičku odporcovi odovzdal v hotovosti v penzióne P., ktorý sa nachádza v blízkosti jeho domu. Peniaze mal doma a vzhľadom na výšku sumy mal peniaze aj od príbuzných. Pri odovzdaní pôžičky boli iba my dvaja. Odporca mu vrátil sumu 5.000,- € v hotovosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s podanou žalobou, zmluvou o pôžičke zo dňa 30.11.2006, výzvou na splnenie dlhu zo dňa 04.10.2013 s fotokópiou obálky a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 30.11.2006 mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 1.849.370,- Sk (61.387,84 €) v hotovosti, a to bezúročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú peňažnú pôžičku vrátiť žalobcovi v lehote štyroch rokov odo dňa podpisu zmluvy s tým, že Po uplynutí dohodnutej doby pôžičky štyroch rokov v izbe dlžník veriteľa na stretnutie do 30 dní, v ktorom mu vyplatí dlžnú sumu. O vrátení dlžnej sumy sa urobiť písomný záznam na oba exempláre tejto zmluvy. Tým neukončený vzájomných zmluvný vzťah dlžníka a veriteľa. Dlžník je oprávnený vrátiť aj časť požičanej sumy počas trvania platnosti zmluvy. Na zadnej strane zmluvy o pôžičke neuvedený rukou písaný záznam, že dňa 12. 11. 2010 bola vrátená suma 5.000,- €.

Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 04.10.2013 mal súd za preukázané, že žalobca žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy 56.387,84 € s príslušenstvom v lehote do 31.10.2013. Zásielka žalobcu pre žalovaného sa vrátila žalobcovi dňa 30.10.2013 ako neprevzatá v odbernej lehote.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou účinnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 30.11.2006.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky
2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Z tejto zmluvy o pôžičke vznikla žalobcovi povinnosť prenechať žalovanému veci určené podľa druhu, v danom prípade peniaze v sume 1.849.370,- Sk (61.387,84 €) a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť po uplynutí dohodnutej doby (4 roky) veci rovnakého druhu, teda peniaze v sume 1.849.370,- Sk (61.387,84 €). Zmluvné strany sa dohodli, že pôžička je poskytnutá bez úroku. Zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca svoju zmluvnú povinnosť splnil, keďže dlžník svojím podpisom potvrdil, že pôžičku v hotovosti prijal. Žalovaný však svoju zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnuté plnenie nespĺnil riadne a včas, keď požičanú sumu žalobcovi vrátil iba čiastočne, a to dňa 12.11.2010 v sume 5.000,- € a zostatok požičanej sumy žalobcovi doposiaľ nevrátil, a preto súd žalovaného zaviazal na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 56.387,84 €. Z dôvodu omeškania žalovaného s vrátením poskytnutej pôžičky súd v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne z dlžnej sumy 56.387,84 € odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pôžičky, t.j. od 01.12.2010 do zaplatenia.

Námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou žalovaného súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko žalobca ako veriteľ poskytol dňa 30.11.2006 žalovanému ako dlžníkovi pôžičku, ktorý sa zaviazal požičanú sumu žalobcovi vrátiť v lehote 4 rokov. Lehota splatnosti pôžičky tak bola do dňa 30.11.2010. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu vo výške 56.387,84 € žalobcovi po lehote splatnosti nevrátil, začala premlčacia doba plynúť odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 01.12.2010 a jej posledným dňom bol deň 01.12.2013. Žalobca podal žalobu tunajšiemu súdu dňa 25.11.2013, t.j. pred uplynutím premlčacej doby.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal plnú náhradu trov konania v sume 1.691,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu a v sume 1.946,78 € titulom trov právneho zastúpenia (1 x prevzatie a príprava veci po 532,77 € + 1 x rež. paušál po 7,81 €, 1 x podanie žaloby po 532,77 € + 1 x rež. paušál po 7,81 €, 1 x účasť na pojednávaní dňa 24.11.2015 po 532,77 € + 1 x rež. paušál po 8,39 €, 20 % DPH zo sumy 1.622,32 € v sume 324,46 €), ktoré je v súlade § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť k rukám zástupcu žalobcu JUDr. Jána Legerského, advokáta.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Lehotu na splnenie povinnosti 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.